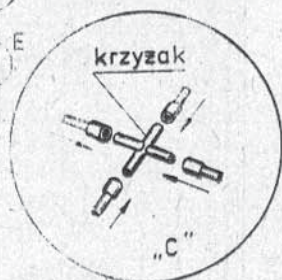
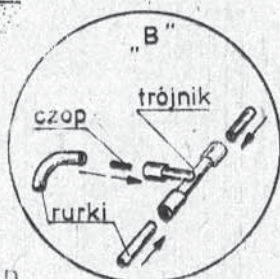
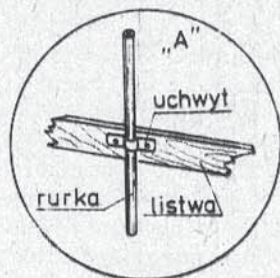
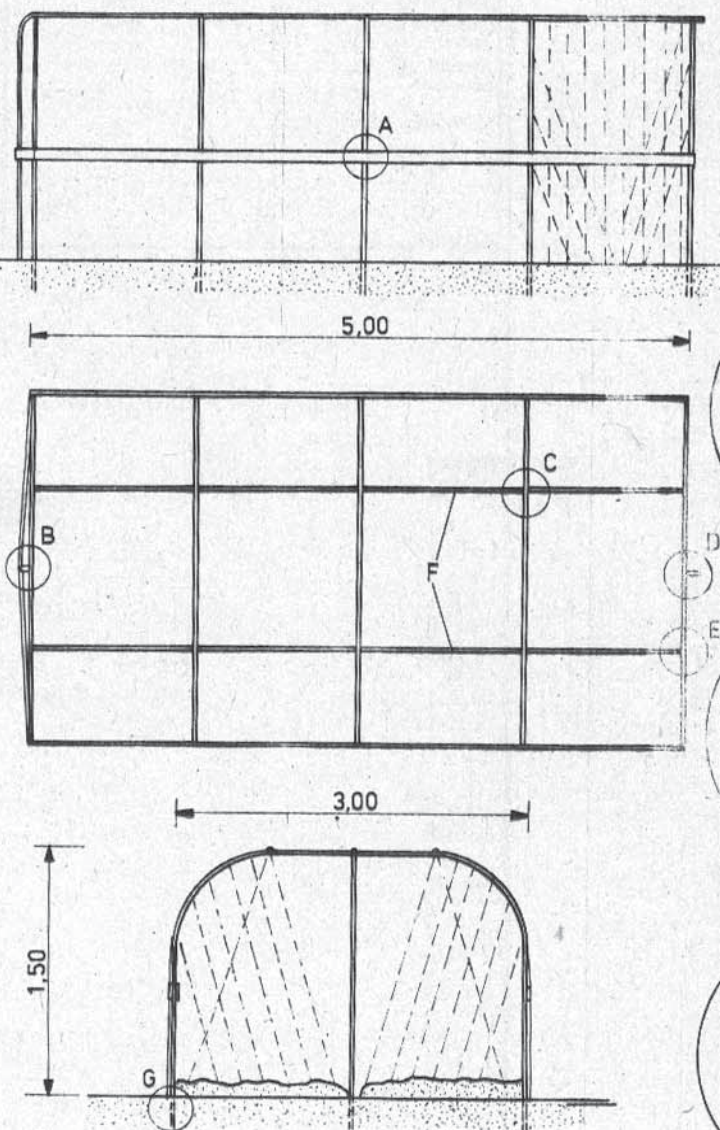

TUNEL FOLIOWY Z DESZCZOWNIĄ

Lato praktycznie mamy przed sobą. Dla działkowców nadchodzi pora najbardziej przyjemnej pracy i wypoczynku na działce. Dla działkowców-majsterkowiczów właśnie ten okres będzie idealny do przygotowania niezbędnych materiałów do późniejszego,

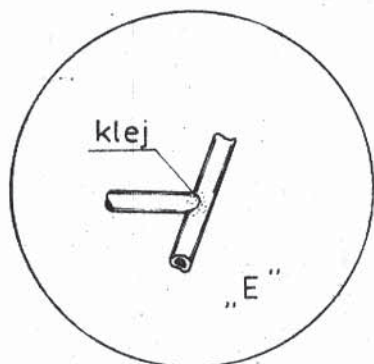
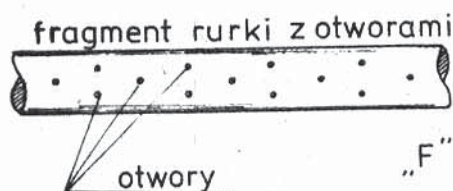
jesiennego wykonania tunelu foliowego. Tunelu z własną deszczownią. Jego budowę polecamy głównie użytkownikom małej działki lub przydomowego ogródka.

Do wykonania konstrukcji tunelu potrzebne będą 4-metrowej długości rurki wi-

nidurowe $\varnothing 1/2''$ (pół cala), listwy drewniane o przekroju 100×10 mm o łącznej długości 14 m, kawałki blachy, z której wykonamy uchwyty oraz klej epoksydowy (Epidian). Liczba rurek zależna jest od długości tunelu.

Mając zgromadzone materiały, najpierw zabieramy się do wykonania krzyżaków (rys. C) i trójników (rys. B, D i E). Następnie zrobimy pałaki. W tym celu na jednym z końców rurek, mniej więcej na $1/3$ długości wiercimy szereg otworów pod różnymi kątami. Tak przygotowane rurki wyginamy w pałak podgrzewając je np. nad płomieniem kuchenki gazowej i tworząc z nich łuk o promieniu około 70 cm. W dolne, dłuższe końce rurek wciskamy zaostrzone z jednej strony drewniane paliki, które najlepiej wystrugać z bukowego kija od miotły (rys. G).

Należy jednak pamiętać, że aby w rurkę wcisnąć kołek czy też osadzić na jej końcu pozostałe elementy (trójnik lub krzyżak) koniec rurki musi być rozgrzany nad płomieniem lub w kąpieli wodnej albo olejowej. Tworzywo, z którego zrobione są rurki zmięknie w podgrzonym miejscu i umożliwi wciśnięcie pasowanych elementów. Trzeba to jednak robić stosunkowo szybko, aby nie dopuścić do ostygnięcia tworzywa, a tym samym jego twardnienia. W przypadku, gdy łączony węzeł ma być konstrukcją stałą, wszystkie połączenia należy wzmocnić żywicą Epidian (rys. E).

W dalszej kolejności wykonujemy i montujemy sklepienie tunelu. We wszystkich rurkach tunelu wiercimy otwory w podobny sposób jak poprzednio, ale na całej długości rur.

Mając tak przygotowane elementy konstrukcji możemy zabrać się do „rozbicia namiotu” na wybranym uprzednio miejscu. Należy jednak pamiętać, że wybrane przez nas miejsce powinno się znajdować w niewielkiej odległości od źródła wody, gdyż za pośrednictwem węży, przez końcówkę „D”, całą konstrukcję nośną namiotu podłączymy do kranu.

Rozkładanie szkieletu namiotu rozpoczynamy od wciśnięcia w ziemię pałaków w odległości od siebie mniej więcej 1 metra. Następnie unieruchamiamy je przymocowując do nich drewniane listwy w sposób pokazany na rys. A. Pałaki łączymy z elementami sklepienia. Podłączamy wodę i sprawdzamy działanie całego urządzenia dokonując ewentualnych regulacji, poprawek i uszczelnień, bądź też powiększając liczbę otworków.

Na tak sporządzony i sprawdzony szkielet nakładamy osłonę foliową. Oczywiście działkowcom nie musimy chyba przypominać, że nim nałożymy folię ziemia powinna być przygotowana pod zasiew.

Tak wykonany tunel w przybliżeniu powinien, bądź też powiększając liczbę rysunku, tzn. mieć długość około 5 m, szerokość 3 m i wysokość 1,5 m.

Mamy nadzieję, że proponowane rozwiązanie spełni oczekiwania i zainteresuje majsterkowiczów-działkowców, a każdy z nich wprowadzi jeszcze własne udoskonalenia przystosowując konstrukcję tunelu do własnych potrzeb.

Marek Sowa